

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	4Tdo/59/2012
Identifikačné číslo spisu:	4310010286
Dátum vydania rozhodnutia:	25.09.2012
Meno a priezvisko:	JUDr. Martin Piovartsy
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2012:4310010286.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí konanom 25. septembra 2012 v Bratislave, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Piovartsyho a sudcov JUDr. Emila Bdžocha a JUDr. Viliama Dohňanského v trestnej veci proti obvinenému Y. M. , pre prečin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Tr. zák., o dovolaní obvineného Y. M. proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre z 24. januára 2012, sp. zn. 1 To 53/2011, rozhodol

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného Y. M. sa o d m i e t a .

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Levice z 20. júna 2011, sp. zn. 4 T 70/2010, bol obvinený Y. M. uznaný za vinného zo spáchania prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že:

ako konateľ firmy X. s.r.o. so sídlom B. č. X, Y. po predchádzajúcej ústnej dohode s predsedom predstavenstva poškodeného L. a.s. G. O. so sídlom G. O. č.XXX, Česká republika vystavil ako dodávateľ faktúru č. XXXX/XXX zo dňa 26.08.2005 na sumu 20.000,- eur za dodávku 200 ton krmnej kukurice pre poškodeného ako odberateľa, na základe ktorej poškodený L. G. O., a.s. dňa 31.08.2005 zaslal na účet dodávateľa č. XXXXXXXXXXXX/XXXX vedený v G. a.s., pobočka Y. uvedený na faktúre sumu 20.000,- eur, hoci nevykonal žiadne úkony smerujúce k dodávke objednanej kukurice, ktorú doposiaľ nedodal, čím poškodenému L. G. O. a.s. spôsobil škodu vo výške 20.000,- eur.

Za to mu bol podľa § 221 odsek 2 Tr. zák. s použitím § 36 písmeno j/ Tr. zák., 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák. uložený trest odňatia slobody v trvaní 12 (dvanásť) mesiacov.

Podľa § 49 odsek 1 písm. a/ Tr. zák. mu súd výkon trestu odňatia slobody podmienenečne odložil.

Podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. súd obvinenému určil skúšobnú dobu v trvaní 12 (dvanásť) mesiacov.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. súd obžalovanému uložil povinnosť nahradiť poškodenému L. G. O. a.s., so sídlom G. O. č. XXX, Česká republika, IČO: XXXXXXXXX škodu vo výške 20 000 eur.

Na podklade odvolania obvineného Krajský súd v Nitre podľa § 319 Tr. por. odvolanie obvineného Y. M. ako nedôvodné zamietol.

Proti tomuto uzneseniu Krajského súdu v Nitre podal na Okresný súd Levice 2. júla 2012 obvinený Y. M. prostredníctvom obhajkyne dovolanie, z dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por..

V podanom dovolaní formálne poukázal na rozhodnutia, ktorými bol uznaný za vinného z predmetného prečinu, zo svojho uhla pohľadu zhodnotil vo veci existujúcu dôkaznú situáciu s tým, že úmysel spáchať trestný čin mu vykonaným dokazovaním preukázaný nebol a ustálený skutok označil za obchodnoprávny vzťah medzi ním a poškodeným. V tejto súvislosti uvádzaním rôznych konkrétnych skutočností namietol aj nedostatočný rozsah vykonaného dokazovania ako aj začínajúcu insolventnosť spoločnosti ktorej bol (nie jediným) konateľom pri postupnom uhrádzaní jej finančných záväzkov ako i to, že o použití finančných prostriedkov nerozhodoval sám.

Z týchto dôvodov navrhol, aby najvyšší súd napadnuté uznesenie (nie ako je v podanom dovolaní nesprávne uvedený rozsudok) krajského súdu zrušil, vyslovil porušenie zákona v neprospech obvineného v ustanoveniach § 321 ods. 1 písm. b/, písm. c/ Tr. por. a v ustanovení § 2 ods. 12 Tr. por. a krajskému súdu prikázal, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

Prokurátor okresnej prokuratúry v Leviciach v písomnom vyjadrení k podanému dovolaniu uviedol, že napadnuté uznesenie krajského súdu je v celom rozsahu zákonné a správne.

Po tomto postupe predložil okresný súd dovolanie Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky.

Najvyšší súd Slovenskej republiky zistil, že dovolanie proti napadnutému rozhodnutiu je prípustné (§ 368 ods. 1, ods. 2 písm. h/ Tr. por.), bolo podané oprávnenou osobou (§ 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por.) a v zákonom stanovenej lehote (§ 370 ods. 1 Tr. por.). Dovolanie súčasne spĺňa podmienky uvedené v § 373 Tr. por., ako aj obsahové náležitosti uvedené v § 374 Tr. por. avšak dôvody dovolania v zmysle § 371 písm. i/ Tr. por. nie sú splnené.

Dovolacím dôvodom podľa § 371 písm. i / Tr. por. je, že rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Dovolanie je mimoriadnym opravným prostriedkom určeným k náprave výslovne uvedených procesných a hmotnoprávnych väd, ale nie na revíziu skutkových zistení ustálených súdmi prvého a druhého stupňa, ani k preskúmvaniu nimi vykonaného dokazovania. Dovolanie má byť len výnimočným prielomom do inštitútu právoplatnosti, ktorý je dôležitou zárukou stability právnych vzťahov a právnej istoty.

Treba uviesť, že dovolanie, ako mimoriadny opravný prostriedok v zmysle tohto ustanovenia, je určené k náprave právnych pochybení vo veci samej, pokiaľ tieto pochybenia spočívajú v právnom posúdení skutku alebo iných skutočností podľa noriem hmotného práva, nie však z hľadiska procesných predpisov. V praxi to znamená, že s odkazom na uvedený dovolací dôvod sa nemožno domáhať preskúmania skutkových zistení, na ktorých je založené napadnuté rozhodnutie. Naplnenie tohto dovolacieho dôvodu sa teda týka nesprávnosti právnej kvalifikácie skutku, ktorý je predmetom trestného konania a ktorý je v meritórnom súdnom rozhodnutí spravidla vyjadrený v tzv. skutkovej vete výrokovej časti rozhodnutia.

Z obsahu dovolania je zrejmé, že obvinený Y. M. primárne namieta skutkové zistenia, hodnotenia dôkazov súdom prvého a druhého stupňa s tým, že nesprávny postup v tomto smere mal za následok nesprávny záver súdu v otázke jeho viny.

Najvyšší súd Slovenskej republiky preto opätovne zdôrazňuje, že z § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. možno

vyvodiť, že dovolací súd nepreskúmava skutkové zistenia, na ktorých je založené napadnuté rozhodnutie súdu, teda nepreskúmava ani neúplnosť skutkových zistení ani nesprávne hodnotenie dôkazov a podobne. Rozsah jeho prieskumnej povinnosti je vždy vymedzený len dovolacím dôvodom, pre ktorý je dovolanie podané. Prax Najvyššieho súdu Slovenskej republiky ako súdu dovolacieho dôsledne vychádza zo zásady, že trestné konanie je založené na princípe dvojínštančnosti. Dovolanie ani prostredníctvom tohto dovolacieho dôvodu nenahrádza riadne opravné prostriedky, ani iné mimoriadne opravné prostriedky, ktorých uplatnením možno riešiť niektoré nedostatky v skutkových zisteniach. Skutkový stav je v prípade rozhodovania o dovolaní hodnotený len z toho hľadiska, či skutok alebo iná okolnosť skutkovej povahy boli správne právne posúdené, teda či sú právne kvalifikované v súlade s príslušnými ustanoveniami hmotného práva. Na podklade tohto dovolacieho dôvodu teda nie je možné posudzovať a hodnotiť správnosť a úplnosť skutkového stavu v zmysle § 2 ods. 10 Tr. por., ani preverovať úplnosť vykonaného dokazovania a správnosť hodnotenia jednotlivých dôkazov podľa § 2 ods. 12 Tr. por., pretože to sú otázky upravené normami procesného práva a nie hmotným právom. Tento záver zodpovedá skutočnosti, že dovolanie je mimoriadnym opravným prostriedkom a rozhoduje o ňom najvyšší súd, kde nemožno znovu vytvárať, či zásadne meniť skutkové zistenia. Právna úprava spôsobu rozhodovania najvyššieho súdu predpokladá, že v tomto konaní nebude dokazovanie vykonané vôbec alebo len celkom výnimočne v značne obmedzenom rozsahu a zamerané výlučne na to, aby mohlo byť rozhodnuté o dovolaní (§ 379 ods. 2 Tr. por.).

Skutkové zistenia a preskúmavanie ich správnosti je vecou prvostupňového a odvolacieho súdneho konania, nie konania o dovolaní, pretože dovolací súd ex lege nemá právo skúmať správnosť a úplnosť zisteného skutku a tento meniť.

V rámci tohto dovolacieho dôvodu je teda vylúčené uplatňovanie námietok proti skutkovým zisteniam pre ich nesprávnosť alebo neúplnosť, či už v dôsledku nevykonania potrebného dokazovania alebo nesprávneho hodnotenia dôkazov. Vo vzťahu k zistenému skutku možno namietať iba to, že tento mal byť posúdený ako iný trestný čin, resp. že skutok nevykazuje znaky žiadneho trestného činu.

Dovolací súd hodnotí skutkový stav pri rozhodovaní o dovolaní, ktoré sa opiera o dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. len z toho hľadiska, či skutok, z ktorého bol obvinený uznaný za vinného, bol v skutkovej vete rozsudku vymedzený tak, aby zodpovedal znakom skutkovej podstaty príslušného trestného činu.

Vychádzajúc z tejto právnej úpravy dovolací súd skúmal, či zistený skutkový stav bol správne právne posúdený, teda či skutok naplňa znaky skutkovej podstaty uvedeného trestného činu a či nedošlo k porušeniu iných ustanovení trestnoprávneho charakteru (napr. či neexistujú dôvody vylučujúce protiprávnosť skutku, zánik trestnosti a pod.).

Obvinený Y. M. v podanom dovolaní v podstate spochybňoval rozsah vykonaného dokazovania, hodnotenie vykonaných dôkazov a svoj úmysel poškodeného podviesť argumentujúc tým, že v konečnom dôsledku sa nejedná o trestnoprávny, ale o obchodnoprávny vzťah.

Dovolací súd na podklade skôr uvedeného konštatuje, že skutková veta tak, ako bola ustálená, obsahuje všetky zákonné znaky prečinu, z ktorého bol obvinený právoplatne uznaný za vinného, pretože obvinený Y. M. svojím konaním na škodu cudzieho majetku seba obohatil tým, že uviedol niekoho do omylu a spôsobil tak na cudzom majetku väčšiu škodu.

Na podklade týchto úvah Najvyšší súd Slovenskej republiky dospel k záveru, že dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. v posudzovanom prípade splnený nebol, a preto vo veci rozhodol na neverejnom zasadnutí spôsobom uvedeným vo výroku tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.